

יש

489

שלנו

489 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ תמוז תשע"ז | 49 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

ילדי האולימפיאדה של השומרון

8

ברוכים הבאים לעולים החדשים

7

פנתס ולרשטיין חלק ב'

4

מדור המייסדים

הרב חיים גולדברג
ראש ישיבת בני חיל

על הפרשה - מטות

נמה מילים על הכרת הטוב

נקראת לפני תשעה באב, היום בו חטאו בני ישראל במאיסת הארץ. יש הרואים בדברי המרגלים, כפיות טובה כלפי הקב"ה שמבקש להנחיל לנו "ארץ זבת חלב ודבש" בעוד שהמרגלים מעדיפים את מצרים. העניין רמוז בדברי יהושע וכלב, הטוענים בתוקף מול המרגלים: "טובה הארץ מאוד מאוד". בשל כך הפך תשעה באב להיות ראש לצרותיו של עם ישראל. נשאלת השאלה - מה הבעיה הגדולה בכפיות הטובה שבגינה נענשנו כל כך?

כדי לענות על השאלה, אבקש לחזור לראשית הבריאה. עוד לפני היות אדם על הארץ, התורה כותבת "וכל שיח השדה טרם יהיה

לפני כחודש, אבי הביא בפניי מכתב שכתב סבי בעת בריחתו מרוסיה לארצות הברית לאחר מלחמת העולם הראשונה. במכתב מגולל הוא את התלאות שבדרך ומציין: "אין ספק כי אנו לקראת ימי המשיח שיבואו במהרה...", והדברים נכתבו לפני 100 שנה ויותר. במהלך השנים בהן זכיתי ללמוד עם סבי תורה אחרי שעלה ארצה, תהיתי ביני לבין עצמי כיצד זה החזיקו אבותינו מעמד. כיצד הם האמינו שאכן אנו נקים מדינה אחרי כל כך הרבה שנים. פרשת מטות נקראת באופן קבוע בתקופת האבלות של בין המצרים, ולא לחינם. גם בפרשתנו מוזכר חטא המרגלים, כשם שהוא מפורט בפרשת דברים, שתמיד

סטודנטים רבים מחפשים את המקום שלהם לקראת שנת הלימודים האקדמית הבאה. פרויקט חברתי ייחודי שהוקם לפני כארבע שנים בהתיישבות הוא כפרי הסטודנטים של "קדמה". חבורה צעירה ואידאליסטית ראתה את הפוטנציאל העצום שחבוי בהתאגדות קהילתית של סטודנטים והחליטה להשתמש ביכולותיהם כדי ליצור שינוי ביישובי יהודה ושומרון. השבוע בישעמדה - מייסדת "קדמה", תיראל כהן, על צעירים, יזמות חברתית והתיישבות.

המשך בעמוד הבא

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
20:13	19:12	20:16	18:57
20:16	19:15	20:18	19:17
20:16	19:07	20:19	19:10

חברת השבת
תל אביב
חיפה

יח"ע עמדה

ישראל שלי במפות

סט מפות המתאר את תולדות מדינת ישראל במזרח התיכון וכולל עובדות ונתונים המוכיחים את הזיקה ההיסטורית, הבעלות המשפטית והחשיבות של ההתיישבות והשליטה ביהודה ושומרון.

ועכשיו במחיר מסובסד ובהוצאה חדשה!

מציגים את האמת כחול על גבי מפה!

להזמנות

052-5665052

אולי לא לפתור אותה במלואה, אבל להעז לצאת מהמשרד, או מהבית, ולגעת בשורש המורכבות. **3. התיישבות** - ההתיישבות כערך, כבעלת משמעות באתוס הלאומי, הולכת ומטשטשת לטובת תרבות הנדל"ן. בפריפריה ההתיישבות, ביישובים המרוחקים יותר מבחינה גיאוגרפית, קיים אתגר התיישבותי שהנגיעה בו מחזירה לחיים את ערך ההתיישבות הציונית במאה ה-21. הדגל ש"קדמה" מרימה בהתיישבות הוא המרחב הישראלי - כפרי הסטודנטים מכילים אוכלוסייה מגוונת מכל רחבי הארץ והקשת הישראלית. זה לא תמיד פשוט, אבל זה כלל ישראלי. השבוע התקבלה ההחלטה, דווקא בימים האלה, להפיק את שבוע קדמה בכפר הסטודנטים "קדמה" בשמעה שבהר חברון. בימים בהם ההר עולה לכותרות בהקשרים קשים, אנו מבקשים לייצר בו שבוע של נורמליות, של צעירים שבאים לעבוד בעבודה פיזית, לחוות שיחות וסדנאות וכן - גם לרקוד במסיבות לעומק הלילה. התקבלו בהתיישבות בחיבוק של השותפים שלנו: מועצת ישי"ע, תנועת ההתיישבות "אמנה", הרשויות האזוריות, ועוד גופים רבים וטובים שהתגייסו לעשות מעשה ולבנות יחד את הדור הבא של הצעירים בהתיישבות. אז אם אתם צעירים ברוח ומחפשים הגשמה - הצטרפו אלינו.

צריכים לבנות. עכשיו תורנו. בעידן שאחרי הפוסט מודרניזם, הצעירים לא מחפשים להיות רק גלגל אל תוך המשימה בסגנון "צריך גלגל - אני גלגל" של טרומפלדור, הצעירים גם לא מסתפקים בחיים של בנייה אישית המתבטאת בחיי משפחה וקריירה. הצעירים מחפשים להירתם למשהו שהוא יותר גדול מהם, להיות גלגל מיוחד וייחודי הנגזר מכישורונותיהם וחלומותיהם האישיים, אך מתוך הירתמות לעגלה בעלת משמעות, למשימה שהיא גדולה יותר מסך פרטיה.

2. יזמות חברתית - יזמות חברתית היא היצירתיות, האומץ והשיגעון להביט סביבך על כלים במציאות המוכרת ולשחק איתם אחרת. כשחיפשנו בתור סטודנטים מסגרת שייכות ומשמעות, במה להגשמה בהתיישבות, לא מצאנו אותה במסגרות הקיימות. חשנו כי חסרה עשייה חברתית על-אזורית בהתיישבות, ובפרט יזמות חברתית צעירה, והחלטנו לעשות מעשה ולשחק באותם כלי מציאות באופן שלא נוסה עד כה.

יזמות חברתית לא פותרת את הבעיות הגדולות. לא פתרנו את הצורך של צעירים במשמעות ושייכות, ולא פתרנו באופן מלא אף מורכבות קהילתית. אבל נגענו בנושאים האלה, ביישובים, באזורים ובצעירים בצורה חדשה. היזמות החברתית היא זאת הנוגעת בבעיה, בשורש המורכב, ומתעסקת בה. לא חוששת להושיט יד ולגעת. לכל בעיה גדולה יש דרך יצירתית לגעת בה.

לפני ארבע שנים, התקבצנו חבורה צעירה בוגרי שירות צבאי ולאומי, והחלטנו לעשות מעשה. יצאנו לדרך מכוחו של חלום, מצוידים באמונה, אומץ לב ושיגעון לדבר. חלמנו ליצור כוח חברתי משפיע בפריפריה ההתיישבות. כפר הסטודנטים הראשון ברכס איתמר הוקם עבורנו, כצעירים, מתוך אהבה והבנת חשיבותו של האזור. מתוך העשייה גילינו כי עלינו על משהו שהוא גדול הרבה יותר מאיתנו. להפתעתנו, רעיון העמותה משך אליו צעירים רבים ומגוונים מכל רחבי הקשת הישראלית, שרצו לקחת אחריות ולעשות מעשה. מנגד, גילינו את פוטנציאל העוצמה הקהילתית שקיימת בכפר סטודנטים, ביכולת לחולל שינוי ביישובים באמצעות חיבור כוחות חיצוניים לכוחות פנימיים.

"קדמה" הקימה ומתפעלת כיום ששה כפרי סטודנטים מקצין שברמת הגולן, דרך מעלה אפרים בבקעת הירדן, אלמוג במגילות-ים המלה, רימונים בבנימין, פני קדם במזרח גוש עציון ועד שמעה שבדרום הר חברון, המכילים יחד כ-300 סטודנטים. כפרי הסטודנטים מייצרים תנועה של אוכלוסייה צעירה, חוצת מגזרים וערכית ליישובים, תוך מגמה עתידית לפיתוח גרעיני התיישבות קבע. הסטודנטים מתנדבים בתחומי החינוך, הקהילה והרווחה על פי הצרכים המקומיים והאזוריים, ומהווים מוקד ליזמות ומנהיגות צעירה במגוון תחומים. כל זאת, יחד עם מסגרת הגשמה לצעירים והיכרות עם האזור, האנשים והפוטנציאל הטמון בו - ומיועדים לגרעיני התיישבות - מעין המשך להיאחזויות הנח"ל במאה ה-21.

שלוש הערות על צעירים, יזמות חברתית והתיישבות:

1. צעירים - בדנ"א הציוני חרוטה התודעה שאומרת כי צעירים הם שמובילים מהפכות. מבחינה ההיסטורית - מהעלייה השנייה, דרך הפנתרים השחורים ועד גוש אמונים - רוב המהפכות נחרטו בתודעה הציונית ככאלה שבוצעו על ידי צעירים. החוויה התמידית מהעשייה, היא עוצמת האמון הניתנת על ידי השותפים השונים - בהתיישבות, בממשלה ובגורמים פרטיים - בה נראה להם טבעי לחלוטין שילדים בני 20-30 ינהלו תקציבים של מיליוני שקלים. אותו אמון, אותה כניסה לנעליים ענקיות, דרש מאיתנו כצעירים לגדול ולצמוח לתוכן. הצעירים בדור שלנו, דור המאה ה-21, מחפשים שייכות ומשמעות. בעידן פוסט מודרני מתחדש, הצעיר הישראלי הלאומי, מחפש להבין מה השליחות הציונית של הדור. ישנו גרפיטי במרכז תל אביב: "שיבוא אלטרנר עם מגש הכסף שלו ויניח עליו משמעות" שמציג את תפיסת העולם שלנו הצעירים: אתם הקמתם עבורנו, הדור הצעיר, מדינה, בנייתם את ההתיישבות בחמישים השנים האחרונות. לא מובן מאילו לחיות כאן, אז תסבירו לנו מה המשמעות של כל זה? את התשובה לשאלה הזאת, הקומה העכשווית לצינות ובפרט להתיישבות בדורנו, אנחנו כצעירים

מתעניינים? חפשו בגוגל "קדמה כפרי סטודנטים" או התקשרו 054-3215838 והצטרפו אלינו לשנה מאתגרת וחוויתית בכפרי הסטודנטים של עמותת "קדמה".

והודיה לקב"ה על כל החסדים שעשה עמנו ולא רק בתפילה, אלא גם להיאחז בכל חלק ושעל שמתאפשר לנו, ובכך לתקן את חטא כפיות הטובה של אדם הראשון ושל אבותינו במדבר.

שני אלו יחד יוצרים אפשרות של קבלת עול מלכות שמים שלימה, מתוך הכרה ובחירה מלאה בכיוון זה. מאידך, חופש הבחירה מגיע אפילו עד כדי מרידה בריבונו של עולם. אם כן, זה עיקר תפקידו של האדם, להכיר טובה לבורא עולם. ובלשונו של הרב קוק: "ההודאה לה" - היא עומק חופש המחשבה [הבחירה החופשית המוחלטת לבחור ולהודות] והדרגה ומכאן מובן מדוע נזעק משה רבנו על בני גד ובני ראובן. "תרכות אנשים חטאים..." המזכירים את חטאו השני של אדם הראשון שכפר בטובה. גם אנו, בימינו, צריכים להכיר טובה גדולה, על מה שזכינו. במשך אלפי שנים חלמו אבותינו להגיע לרגע בו יחיו עם שלטון ישראלי מתחדש בארץ ישראל, והנה אנחנו זכינו - ועל כך פינו צריך להיות מלא שירה

בארץ ועשב השדה טרם יצמח", ולמה זה? "כי לא המטיר ה' אלוקים על הארץ". שואל רש"י: "מה טעם לא המטיר?". ועונה: "לפי שאדם אין לעבוד את האדמה ואין מכיר בטובתן של גשמים". המהר"ל מדייק מהתנהגותו של הקב"ה, "שאסור לעשות טובה לאיש שאין מכיר בטובה, לפיכך, כל זמן שלא היה האדם, לא המטיר". ממשיך רש"י ומסביר: "כשבא אדם, וידע שהגשמים הם צורך העולם התפלל עליהם וירדו וצמחו האילנות והדשאים". יוצא מכאן, שכל הקיום של העולם מושתת על העיקרון של הכרת הטוב ובלי זה הקב"ה לא "מפעיל" את העולם. הקב"ה לא יצר אנשים "רובוטים", להיפך, הוא יצר אנשים שיש בידם את יכולת ההכרה השכלית ויחד עם זאת גם בחירה חופשית -

שליחי הציבור שלכם
מבית מקור ראשון
חצים להציל אלפי בני אב ציבור הדתי?
איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום באלפי בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדבקות מודעות בבתי הכנסת וביריבויות דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת כולל-רשימת גבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

לא קיבלת העלוני? צור קשר ל- 9248*
לפרטים: יוסי בן הדור - 052-8908518
 yossib@makorishon.co.il

יקיר.

כל האפשרויות הטובות למשפחה

בית פרטי | חד משפחתי
121 מ"ר

בית | דו משפחתי
154 מ"ר

בית ענק | דו משפחתי
202 מ"ר

החל מ-1,362,000 ₪

אתם מוזמנים לבוא לגור בבית משלכם במרכז הארץ בקהילה חמה ומחבקת, 20 דקות בלבד ממרכזי התעסוקה.

תעסוקה קרובה
פארק אפק ומרכזי היי טק נוספים

ישוב גדול
כל דבר שתצטרכו נמצא בקרבת מקום

קהילה נעימה ומאושרת
350 משפחות הנהנות מפעילות ענפה

בית גדול במרכז
בית צמוד קרקע ענק

www.yakir1.co.il

איזק נדל"ן שיווק נכסים 050-5382852 - אתי | 03-9303494

ולרשטיין בסיור עבודה יחד עם זאב (זמביש) חבר ויוסקה מנור

// חן גלעד

זמן קצר לאחר עלייתה של עפרה לקרקע, היא הופכת למקום עלייה לרגל. אנשים נוהרים אליה כל אחד מסיבותיו הוא, הקו המאחד בין כולם הוא הצמא לעשייה, הרצון לאתגרים חדשים. אי שם באמצע שנות ה-70 של המאה הקודמת, אחרי תחושת הייאוש של מלחמת יום כיפור, עולי הרגל חיפשו מקום אליו יעלו ובו יוכלו ליצור ולהשפיע. "הגיעו לכאן כל מיני אנשים, הגיעו לכאן יהודי, קבלן מפא"יניק של פעם עם טרקטור, כל הזמן כעס עלינו ואמר 'אתם לא מבנים שום דבר'. הוא עבד בסולל בונה, כל יום היה בא בארבע לפנות בוקר, עולה על הטרקטור וסלל לנו שבילים, היה עושה מה בראש שלו, לבד, עצמאי. אחר כך הוא אירגן מישהו שעזר לנו לשפץ את הבתים על חשבונם, אחד הביא לנו מכונות כביסה שלא היה לנו למה לחבר אותם, מכיוון שחשמל לא היה לנו פה, אז הם פשוט עמדו בחוץ".

מה אפיין את עפרה בראשית דרכה?

"היום, לחברה אידאליסטים יש המון אתרים שאפשר ללכת אליהם, הם מתפזרים בהרבה מקומות. בזמנו כל האנשים שחיפשו אתגרים, הלכו לעפרה, זה לא התפזר ליותר ישובים כי היה רק ישוב אחד. כל מיני מערכות שהיום היו מתחלקות בין מאה ישובים, היו מפעל תעשייה של מקום אחד".

פרק זמן עובר, חבל בנימין מתחיל להתפתח, ויחד עם זאת, מתחילים לחפש ראש למועצה אשר לאט לאט מתחילה לגדול. מזכירות עפרה החליטה שוולרשטיין יהיה הנציג שלה למועצה.

הסוכנות היהודית, תכנון מרכזי של יו"ש ועוד גופים רבים. היה ברור לנו שאם אנחנו רוצים התפתחות - יש לפתח גושים. היו גם טעויות בדרך, אבל הכל נעשה תוך ראייה תכנונית אסטרטגית על בסיס אידאולוגיה של ישוב ארץ ישראל. זה לא היה רק אידאולוגיה ולא רק משיחיות, אלא היה פה בסיס עשייה אמיתית-התיישבותית בכל תחום".

מה עושים כשאי אפשר להקים ישוב במקומות מסוימים? איך יוצרים את אותה התיישבות מאסיבית?

"את אזור התעשייה שער בנימין אנחנו מקימים כאסטרטגיה - ישוב לא יכולנו להקים שם אבל חייבים ליצר רצף התיישבות יהודית על הכביש, אז במקום מסוים בנינו את תחנת דלק מעבר מכמש, את שער בנימין בנינו כשלקחנו סכום מכספי החברה לפיתוח והעמדנו מבנים, הם עמדו ריקים במשך שנים והיום אי אפשר לקנות קרקע מרוב ביקוש. יש פה חזון שהפך למציאות, אמנם עדיין רחוקה משלמות, כי החלטה בינלאומית גדולה מאתנו".

בשנים הראשונות, כשעוד היה מזכיר הישוב, היה וולרשטיין אחראי על פרויקטים שונים. מתוך כך, היה נדרש לעשות טלפונים, אך בעפרה היה רק טלפון אחד, לכן היה נוסע לבית קפה בכפר הסמוך עין יברוד ושם היה עוסק בענייניו. הימים היו ימים אחרים, היחסים

"אני לא כל כך רציתי את התפקיד", מספר וולרשטיין, "בהתחלה, לא כל כך הבנתי, חשבתי שזה כמו מועצה בתחומי הקו הירוק - לא ראיתי בזה יצירת כוח אידאולוגי ליישובים ואת הצורך בצמיחה דמוגרפית, אלא ראיתי את זה כאחראי לאיסוף אשפה כמו במועצות אחרות". לבסוף, לאחר התכנסות בבית חורון, וולרשטיין הוא שנבחר לכהן כראש מועצת בנימין, מאותו יום המשיך בתפקיד במשך 29 שנה, עד לשנת 2008. מנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ניתן לראות שבנימין היא אחת מהמועצות שיש בה את הגידול הדמוגרפי הגדול ביותר. אם בשנת 1983 גרו כ-4,700 איש בכל חבל בנימין, בשנת 2016 גרים רק במועצה האזורית בנימין מעל 64,000 לא כולל רשויות אחרות כמו מודיעין עלית, בית אל, מעלה אדומים ועוד.

מה אתה חושב שהביא לצמיחה הדמוגרפית החדה במטה בנימין?

"הייתה ההבנה שככל שיהיו פה יותר חברות - יהיו יותר ישובים ביהודה ושומרון - היעד הרי היה להחיל את הריבונות באמצעות התיישבות. חלק מהמקומות שבהם יש התיישבות מאסיבית מדברים עליהם כיום כגושי התיישבות. זו הסיבה שרואים את הגרף הזה, הבנו שישב לא יכול להיות בודד. בשנת 1979 מוקמת המועצה, בשנת 1982 אנחנו מפיקים ספר תכנון אזורי כולל למטה בנימין. בספר יש מפה שמראה הכל עד לפרטים הכי קטנים, רואים את פריסת היישובים היהודים - לעלי קראנו מעלה לבונה, למעלה לבונה קראנו מצפה לבונה. גייסנו המון אנשי מקצוע לזה. עבדנו עם משרד התקשורת,

ולרשטיין עם אשתו אסתר במסיבת הפרידה מעובדי המועצה שהתקיימה בארץ בראשית, נובמבר 2007

אסון שקורה. חז"ל מלמדים אותנו על עגלה ערופה שצריך להגיד "דינו לא שפכו את הדם הזה". אני חושב שחז"ל אמרו את זה בסימן שאלה, מנהיג צריך לשאול את הציבור, מה חלקו, והאם ידנו לא שפכו את הדם הזה. האם בזה שקראתי לציבור, למרות שהוא מבוגר, להמשיך לנסוע בכבישים ולהמשיך את החיים היומיומיים למרות הכל אני אשם בזה שהם נהרגו. אני יכול לעשות לעצמי הנחות ולהגיד שאנשים מבוגרים עושים מה שהם רוצים, אבל זה לא נכון אני קראתי להם ובמידה מסוימת אני אשם בזה שהם נהרגו, ולכן הפנייה היא לציבור - האם ידני לא שפכו את הדם הזה. התחושה שלי הייתה שהם נותנים לי גיבוי להמשיך לשרת אותם, זה הרבה יותר מכל שכר אחר."

"המשפחות שנפגעות הכי קשה, לראות איך הן מדברות. לא רק שאני מסיר את הכובע בפניהן, זה כבוד מדהים להיות שליח הציבור של הציבור הזה, משהו שאין לאף אחד אחר. אפילו באינתיפאדה השנייה, מטה בנימין לבד ספג כמעט 10% מההרוגים בכל הארץ, היו חמש משפחות ששני בני הזוג נהרגו ובחלק מהמקומות עם ילדיהם, וצריך לקום בוקר למחרת ולהתאושש. אין מנהיג שידבר ברמה שלהם. שום תפקיד, לעולם לא יתחרה בתפקיד של להיות שליח ציבור רשמי של מועצה אזורית מטה בנימין. כל הדברים האלה, הם מכוח הציבור, הם לא שלי, אני במידה רבה יודע בוודאות שחלק מהדברים יכולתי לעשות כי הייתי שליח ציבור שלהם. זה לא מובנה אצלי גנטית, זה משהו שקיבלתי מהם, התרוממות על ידי המנדט שקיבלתי מהציבור."

המשך בשבוע הבא

האירועים מתרחשים אחרי רצח רבין, כאשר שמעון פרס ממלא תפקידו. ולרשטיין מחליט לשובות רעב במחאה על ההוראה שנתן אלוף הפיקוד.

"אני יושב על הכביש, לא אוכל ולא שותה אפילו לא מים. בשלב מסוים הגיע רופא צבאי. ביום השלישי מציעים לי פשרה בשם אלוף הפיקוד, הוא מוכן שאלך לשמעון פרס, ומה שהוא מחליט, זה מה שיהיה. אני כמוהו התקשרתי לחברים שלי במפלגת העבודה, חלקם הכרתי כראשי מועצות אזוריות וביקשתי שיפעילו לחץ על שמעון פרס. כשהגעתי אליו אמרתי לו, 'מה שתחליט תחליט, אני מפה מתחייב לשתות מרק אחרי מה שתחליט, לטוב או לרע'. היועץ המשפטי שלו שהיה חבר שלי אמר לשמעון פרס, 'כל מה שהוא עשה זה באזור A ו-B אין לנו סמכות שם'. אז פרס אמר, 'טוב, אם אין בעיה חוקית אני מאשר להסיע את התלמידים'. ככה הציר הזה יצא לדרך". לימים, קיבל קטע הכביש את השם 'ציר ולרשטיין' על שם אותו מאורע. "עשינו אינסוף כבישים כאלה, זה קיבל שם בגלל שביתת הרעב", מוסיף ולרשטיין.

מהו הדבר שהכי השפיע עליך לאורך כל אותן שנים בהן כיהנת כראש מועצה אזורית מטה בנימין?

"זר לא יבין זאת, להיות שליח הציבור של הציבור הזה, לעבור את חוויות הטרור בעיקר של האינתיפאדה השנייה ולנסות לראות אור בקצה המנהרה ולדעת שצריך להתרומם מכל

עם השכנים היו אחרים, אך אחרי האינתיפאדה שניה, הדברים השתנו - הכבישים הפכו מסוכנים, חלק מהצירים נחסמו לנוסעים בכבישים. לאחר הסכם אוסלו, הגישה לדרכי הנסיעה כבר הייתה ממש בלתי אפשרית. ילדי דולב, אשר למדו בבית אל ונהגו לנסוע דרך רמאללה נאלצו לנסוע בדרך עקיפה שלקחה להם כשעה וחצי נסיעה. הצורך בדרך קיצור הביאה להחלטה - סלילת כביש שיהווה קיצור דרך לאותם תלמידים. כחלק מההחלטה, ולרשטיין אף פנה לרב מרדכי אליהו זצ"ל כדי לשאול אותו בנוגע לכביש. הרב הגיב בחיוב והם אף עסקו בשאלות הלכתיות דוגמת עבודת גוי בשבת למען סלילת הכביש, הרב מרדכי אליהו אישר זאת ובלבד שהפקחים לא יהיו יהודים.

"לקח לנו לסלול את הציר כחודשיים-שלושה, עשינו כמה טריקים שהם יותר קוריוזים, שמנו שלט של מקורות ושמונו צימנות מים בצדדים שיחשבו שזו עבודה של מקורות. אני הלכתי לעשות את הכביש הזה בהנחיות של הרב מרדכי אליהו. באחת התקופות בחיי הציעו לי תפקיד וביקשתי פגישה עם הרב מרדכי אליהו. קבעו אותה שבועיים-שלושה לפני שהוא נפטר. ואז הרב שמואל אליהו שואל אותי - אבא אתה יודע מי יושב פה? השעה הייתה חמש וחצי בבוקר והרב מסתכל עליי ואומר לי 'תגיד לו איך סללנו כבישים בשבת'."

לאחר שסיימו לסלול את הכביש אלון פיקוד מרכז נתן הוראה שאסור לנסוע באותו הכביש,

מה יקרה

יום שני | 8 באוגוסט

אזכרת ה-30 למיכאל מרק הי"ד בעתניאל / כ"ו בתמוז 1 באוגוסט

הציבור הרחב מוזמן ללימוד והתייחדות עם זכרו ועם דרכו של ר' מיכאל הי"ד. ערב לימוד יתקיים בבית המדרש בשיבת עתניאל בהשתתפות רבנים ומשפחה, ובסופו טקס הנחת אבן פינה להשלמת מקווה טהרה בישיבה. התכנסות בשעה 18:15. לפרטים: www.otniel.org

כנס קטיף לאחריות לאומית בניצן / ד' באב 8 באוגוסט

סיפור העקירה של גוש קטיף מהווה סמל לאחריות לאומית בהיסטוריה של עם ישראל. תושבי גוש קטיף בחרו להיאבק על אמונתם ואהבתם לאדמת הארץ תוך כדי הימנעות מהסלמה וממלחמת אחים. מתוך כך בחרו במרכז קטיף להקדיש את כנס קטיף לציון 11 שנה לעקירה מגוש קטיף לנושא האחיות הלאומית. הכנס יתקיים בקריית החינוכית בניצן בין השעות 16:00-09:30. לפרטים: www.mkatif.org

אולי זה גיל 40 שנושף לו בעורף

ולהעיז אפילו יותר... ולא רק על הבמה. ולהרפות. - שקט כלכלי, סגירת כל החובות, נסיעה משפחתית סופסופ לאילת, בטיסה! אופניים לילדים, לשבת עם כולם במסעדה בלי לחשבון מהחשבון. - לטוס לחו"ל עם חברות, לחלום על חופשה אתם וגם להגשים אותה ולא לדחות לגיל 50. - ומבשלת. שגם מנקה אחריה את כל המטבח ומכינה לי כל יום ערימות של סלט קצוץ דק דק. - ולהתעמל, בחדר כושר, לרקוד לפחות פעם בשבוע, ולהירשם, וגם להתמיד, לקורס כתיבה, ותיאטרון, ופסיכודרמה, ומשהו אמנותי, בחיי ששנים לא אחזתי במכחול או צבע! - ולהיפטר מייסורי המצפון האימהיים - ולהפסיק לפחד מהמוות - וממחלות - ופיגועים

- ושחלילה יקרה משהו נורא לאחד מהיקרים לי מכל - ומנחש צפע - ועקרב צהוב - ושיקרה לי משהו ולא אספיק להיות סבתא לכל הנכדים המדמיונים שלי, ולא אספיק לארח אותם בשבתות ולהיות הסבתא-מיכל הכי קולית שיש, והחמות המגניבה.

- ולהיגמל מהדיאט קולה - וה-5 כוסות קפה בגודל חבית ליום - ומהוורידים, חייבת לטפל בוורידים. - ולהפסיק ללכת לישון כזה מאוחר! - ולהתחיל שוב לקום מוקדם, ממש מוקדם, עוד לפני הילדים! - כדי להספיק לשתות קפה בשקט, ולכתוב כמה דפי בוקר, ולגנוב ברכות השחר ולבשל צהריים מזינה ומגוונת רגע לפני שכולם מתעוררים. אז זו בערך, פחות או יותר, חלק מהרשימה שלי להספיק עד 40. כלומר תוך שלושה חודשים. משלשום. אז במה להתחיל?

וכל הרשימות והפתקים והחלומות, מה להספיק לעשות, לסיים, ליצור, לאן לנסוע, לטוס, וכמה אתקדם מקצועית וכלכלית ונפשית וזוגית ואיזה חוויות נצבור עד אז... פתאום הדד ליין שתמיד היה תלוי אי שם בין רקיע לענן, פסטורלי בגווני תפוח רכים ומתוקים, פתאום זה כאן, דופק נושף בדלת

ואולי הגיע הזמן להודות שגם אני התמכרתי, אני לבושה, למכשיר המופלא המקולל שאוגר בתוכו מידע עצום? וכל רגע לבדוק את עשרות הקבוצות בוואצאפ, וכמה לייקו לי בפיס ועוד ועוד מיילים. אז בין קיטור, להתרגשות מהבאות, לאבק חוסר מיצוי, וסתם תחושת תסכול מעורפלת, חושפת-משתפת ברשימת משאלות חלקית בהחלט - עד גיל 40:

- בית מצוחצח, מנקה שתבריק ותמרק ותקראץ כל שביב אבק נסתר וגלוי, ניחוח אקונומיקה ואביב ולבן יבשמו כל פינה בחדר השירותים, וזה יישמר נקי. להרבה זמן, לפחות עד פסח הבא. - לעבוד על הזוגיות, לפנק אותה, לתת לה מקום ראוי ומכובד ל-17 שנות ביחד... לקחת אותה לחופשה, ולא לדאוג שהילדים אומללים, ולא לדחוק אותה לתחתית שרשרת המזון. ליצור יחד את התמהיל, בין שגרה, וניצוץ בראשית, ושלווה, ורוגע, וחברות, ומשענת. וסלפי. הרבה סלפים מצחיקים ושטותניקים ושזופים מחופשה רק שלי ושלו. - למצוא בי את השקט, והאומץ לשנות, ואורך הרוח לתהליך, ולהתאמן על שריר ההתמדה, ותמיד להישאר עם רוח שטות, דבילית, מצחיקולית,

אולי זה גיל 40 שנושף לו בעורף, מגיע בקצב מהיר משחשבתי. וכל הרשימות והפתקים והחלומות, מה להספיק לעשות, לסיים, ליצור, לאן לנסוע, לטוס, וכמה אתקדם מקצועית וכלכלית ונפשית וזוגית ואיזה חוויות נצבור עד אז... פתאום הדד ליין שתמיד היה תלוי אי שם בין רקיע לענן, פסטורלי בגווני תפוח רכים ומתוקים, פתאום זה כאן, דופק נושף בדלת.

שלושה חודשים בדיוק. ומה אני עושה עם הרשימה הזו? מסתערת עליה? הרי לא כך בונים תהליך, והרי זו בדיוק אני, אחת שרושמת פתקים, שמציבה לעצמה מטרות, שחולמת להגשים חלומות, ואז נחה. מתרווחת רגל על רגל. בורחת לשלל משימות, ועיסוקים ופעולות שצריכה לעשות. ונשארת באזור הנוחות, תמיד באזור הנוחות.

החלום הכי גדול שלי, זה שאם תשאלו אותי מה אני רוצה להיות כשאהיה גדולה, הוא להיות סופרת. ויש לי רעיונות, מלא רעיונות. וכלום לא יוצא. עד הקיץ שעבר עוד האשמתי את חוסר חדר העבודה שלי, שבהיעדרו כתבי היד הערטילאיים ממשמשים להיוולד, ואז יצרתי לי בבית פינת עבודה מתוקה ומזמינה, נישת בתוך הסלון, ואז גם היא לא הספיקה, וחלמתי על יממה מחוץ לבית ולכל הסחות הדעת, וצעדתי נרגשת לחדרון ירושלמי מתוק שהשכרתי ללילה בדיוק למטרה הזו. אמרתי לעצמי שרק חילוץ עצמות קליל לאורך עמק רפאים, ושיטוט קצר בין החנויות, ואייס ארומה, וזפזפז תמים בין 38 הערוצים שבטלוויזיה, וסדרה ישנה שהכי אהבתי כשהייתי נערה! ומגיע לי רק עוד רבע שעה בסרט המתח הזה, ולמה אני כזו קשה עם עצמי?? אני עובדת קשה! והחיים שלי תובעניים!! אז מותר לי להזיז את המשימות הצידה ולהתמסר לעוד סדרה! וזפזפז! ולהירדם כשאני מכורבלת עם השלט ביד... ואולי אני יותר מדי פוזלת לצדדים, משהו את עצמי ללא תקנה לאחרות, צעירות ממני, אלו שהתקדמו ומתהדרות בשני תארים, ומרצות במוסדות אקדמיים, וכותבות בעיתונים נחשבים, ומופיעות מעל בימות רבות, ומרצות בימי עיון והשתלמויות. ונוסעות לחו"ל, מטעם העבודה. בזמן שאני משווקת ודוחפת ושולחת ומתפללת ומתאמצת. ומייחלת להכרה. ואולי אלו הסחות הדעת שמקשות ומרחיקות מהשקט המיוחל שמביא עמו את ההקשה לבפנים.

ישראל שלי

עושים ציונות

...

הדעה

עוקב ✓

אהבתי

עוד ▼

אוהבים את זה

תמונות

אודות

ציר הזמן

157,051

ישראל שלי

אהבתי · 20 ביוני

1,136

אהבתי · הגב · שתף

2.5K אנשים אוהבים את זה

Sassi Kashi

ברוכים הבאים הביתה!

Eliezer Sabba

ברוכים הבאים. בנינו העיקרים היושבים בארצות נכר חוזרים אל חיק אמם אל ארץ ישראל, והארץ פותחת זרועותיה בשמחה. עלו והצליחו.

Milka Ziv

אני כל כך מקווה שיקבלו אותם בסבר פנים יפות וימצאו בקלות את הדרך לחיות כאן.

רוני הלפרט

ברוכים הבאים אחים שלנו.

אתמול 200 עולים מצפון אמריקה, היום 200 עולים מצרפת. ברוכים הבאים הביתה!

טל בר-און, עובדת הסוכנות היהודית, כתבה: "הציניות נמוגה לה, ובמקום זה מצאתי את עצמי מערבת דמעות וזיעה תוך שאני רוקדת ומנופפת בדגל, ומתייפחת כמו ילדה. אי אפשר להישאר אדישים למראה כזה, מאות שליחים מקבלים את פניהם של מאות עולים. מחזה לראות. אני נולדתי פה, ולכן אולי קל לי להגיד שגם הייתי בוחרת להיות פה אם הייתי נדרשת לבחור. אבל אין באמת לדעת. האנשים האלו בחרו לעזוב את צרפת הקרירה ולהגיע ללחות הזאת מתוך בחירה אמיתית, מודעת, ציונית. איזו זכות גדולה להיות פה, לחוות את הרגע הזה. איזו זכות זו כבר לחיות פה. אל תשכחו אף פעם. ברוכים הבאים למדינת היהודים! ברוכים הבאים אלינו. לעולם לא נפסיק להתרגש.

ישראל שלי
עושים ציונות

קדומים - חלוצת ההתישבות בשומרון

גאה להזמיןכם לאירוע:

40 שנה של בניין ועשייה

של רוח ציונית ולאומית בישוב הארץ ובבנייה

מיצג ענק בליווי אומנים אורחים

במעמד:

הרב הראשי לישראל - הרב דוד לאו שליט"א

שר החקלאות, חה"כ אורי אריאל

סגן שר הביטחון - חה"כ הרב אלי בן דהן

רבנים, אישי ציבור, ידידי ההתיישבות בארץ ובעולם,

תושבי קדומים והשומרון, הציבור הרחב.

דוד דיאור

יונתן רזאל

חנן בן ארי

חננאל דורני - ראש המועצה

וכל בית קדומים

קדומים הישוב שלי

40 שנה להתיישבות בארץ בשומרון

שלישי, כ"ו באב תשע"ו

בקדומים בשעה 20:30

ריון

משרד החינוך והספורט

משרד החקלאות

משרד הבריאות

משרד הרווחה

משרד התחבורה

משרד המבחן

משרד המבחן

משרד המבחן

7 | יש"ע שלנו

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

שומרון אולימפי נבחרת כדורסל של 11 בני נוער בגילאים 12-15 יצאו בשבוע האחרון מהשומרון לאולימפיאדת הילדים בטאיוואן. האולימפיאדה, המתקיימת מדי שנה וכוללת ענפי ספורט רבים, אירחה השנה נבחרות מכל רחבי הגלובוס. 40 משלחות מ-37 מדינות בעולם השתתפו בטורנירים, ביניהם כאמור לראשונה גם נבחרת כדורסל מקצוענית מהשומרון. בפתיחת המשחקים התעטפו שחקני השומרון בדגל ישראל וזכו לתשואות **4**. במהלך המשחקים עוודדו הטייוונים את הנבחרת הישראלית אל מול המתחרים. השחקנים הישראלים מהשומרון אף חתמו על חולצות של אוהדים בטאיוואן. בשנה הבאה תתקיים אולימפיאדת הילדים בליטא. מנהל מחלקת הספורט במועצה האזורית שומרון **מאיר ברכיה** שיצא עם המשלחת ופעל להוצאתה: "אני מקווה שנזכה גם אנחנו לארח בקרוב את אולימפיאדת הילדים אצלנו בשומרון. זו ללא ספק השאיפה שלנו".

החיים שלנו תותים ביום חמישי שעבר התקיימה בישיבת אלון מורה סעודת הודיה של שלושת תלמידי הישיבה אשר נפצעו בפיגוע דריסה בצומת תפוח לפני כחצי שנה **5**. **דוד גרנביץ**, **יונתן עמנואל ורועי קפאח** נפצעו ברגליהם ממחבל שדרס אותם בתחנת האוטובוס של צומת תפוח, עת היו בדרכם לישיבה באלון מורה. לקראת סוף שנת הלימודים בישיבה, ביקשו המשפחות לערוך סעודת הודיה על הצלת בניהם ושיקומם. ראש הישיבה **הרב אליקים לבנון**, הורים, הפצועים וחברים נשאו דברים, שרו, רקדו יחד ושיתפו בסיפורים מרגשים.

המבקרים דברי עידוד ותמיכה חמים: "למתיישיבי חברון היקרים, ששומרים על עיר האבות עבור כלל עם ישראל, יישר כוח גדול! אתם ממשיכים של כלב בן יפונה, ואנחנו נעמוד בחובה לעשות הכל כדי לפתח כאן את ההתיישבות. הדרך היא קשה אבל בסוף עלה נעלה ונצליח בעזרת ה'".

סיוור חברתי שרה לשוויון חברתי, חה"כ **גילה גמליאל**, קיימה ביום שני סיור בעפרה יחד עם יו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה**. השרה הגיעה בתחילת ביקורה לתשעת הבתים המיועדים לפינוי וכן לבית משפחת הישראלי **2**, משפחתו של החייל **יהודה הישראלי** אשר נפצע קשה במבצע "צוק איתן" ואינו יכול לשוב לביתו בשל בעיות משפטיות שעיקבו את הנגשת הבית. השרה עמדה על ביצוע עבודות השיפוץ וביכרה על המאמצים לסייע בהשבתו של יהודה לביתו במהרה. לאחר מכן, ביקרה השרה ביישוב עמונה שם קיבלה סקירה על הישוב ומעמדו המשפטי לאחר הכרעת בג"ץ על פינוי בסוף השנה. בסיום הביקור אמרה השרה כי "אנו מחויבים לסייע ולחזק את ההתיישבות היהודית ביהודה ושומרון וכן להסדיר את ההתיישבות בעמונה".

שחקן בא לעיר בביקור מיוחד שנערך בגוש עציון הגיע השחקן ההוליוודי **ג'יימס קאן** עם בנו **ג'קי** לסיור יחד עם ראש המועצה **דודי פרל**. הסיור החל במקום חטיפת שלושת הנערים לאחר מכן תצפת **קאן** ממצפור האלף על כל מישור החוף ואזור ירושלים והתפעל מכל ההתיישבות הענפה והצהיר כי הוא מביע תמיכה מלאה בכל מחוזות ארץ ישראל. לסיום, הבטיח להיות שגריר נאמן למדינת ישראל ולגוש עציון והצהיר כי זו הייתה חוויה של פעם בחיים והוא יחזור לביקור נוסף בקרוב. מנכ"ל עמותת התיירות גוש עציון **גד כהנא**: "אנו ממשיכים בסיורי ההסברה לאישים מהארץ והעולם, אנו רואים שכל מי שמגיע לגוש עציון ישר מתחבר והופך לשגריר ובטח איש ציוני ואוהב ישראל" **3**.

כנס המנהלים ביום רביעי שעבר התקיים בפעם הראשונה כנס מנהלי ישובים של תנועת אמנה בירושלים. לכנס הגיעו כ-150 מזכירי ומנהלי ישובים קהילתיים מישי"ע, נציגי תנועות התיישבות וראשי ארגונים שונים. הכנס עסק בקידום התפיסה היזמית בעבודת מנהלי הישובים וההרצאות התמקדו בעקרונות וברעיונות המעשיים לעידוד היזמות. בוקר הכנס נפתח בנאומו של שר החינוך חה"כ **נפתלי בנט**, מזכ"ל אמנה **זאב (זמביש) חבר**, יו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה** וראש מועצת גוש עציון **דודי פרל**. **זאב (זמביש) חבר**: "תפקיד היזם הוא לשלוח יתד אל האופק הדמיוני או המעשי ולהתחיל ללכת על חוט דק לעברו, לפלס דרך אל המציאות המסתתרת בחביון ההווה. לעיתים יאשימו אתכם בהזיה, יגידו שאתם לא ריאליים ואף מטורפים. אני אומר אל תירתעו, לעיתים הריאליסט הוא קצר רואי. יחד עם הענווה והקשב המלא היזם הוא גם עיקש שאינו מוותר. אינו נרתע מנפילות, קם וממשיך בריצה למרחקים ארוכים". מעבר לנאומו הפתיחה, שמעו המשתתפים הרצאות מיזמים שונים שהצליחו לעשות שינוי ולקדם מיזם יחודי ביהודה ושומרון, בהם **עזרי טובי, תיראל כהן, תמר הקשר, בני אריאל ואביחי שורשן**. הרצאת הסיום הייתה של מייסד חברת הד-סטארט שהסביר על גיוס ההמונים וכיצד ניתן להשתמש באתר זה לגיוס משקיעים וכספים ליוזמה.

מורשת חברון השר לירושלים ומורשת חה"כ **זאב אלקין**, ביקר השבוע בחברון והתרשם עמוקות מהנעשה בעיר האבות. השר קיים ביקור במערת המכפלה, בתל חברון ובמוזיאון "לגעת בנצח", בליווי נציגי היישוב היהודי בחברון, מנכ"ל היישוב **אורי קרן**, דובר היישוב **נעם ארנון ואורית סטרק** **1**. לאחר הביקור במוזיאון "לגעת בנצח" הביע השר התרגשות מהנעשה בתחום שימור המורשת בעיר האבות, קנה את ספר הילדים "עלילה במכפלה" וכתב בספר

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה - 052-nadav@myesha.org.il
הפצה: 5665052 מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי צחי, ניר כפרי, היישוב היהודי בחברון, ישיבת אלון מורה, מאיר ברכיה, אור גפן
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
 ביהודה ושומרון וחבל עזה
 מועצת היישובים היהודיים
 רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
 www.myesha.org.il